

Corespondență de la Bruxelles – Cristina Cojocaru, student Erasmus în Belgia

Iulie 2013

În urmă cu mai bine de un an m-am hotărât să aplic pentru o bursă Erasmus fără să am nici cea mai vagă idee despre câte lucruri voi avea de povestit în legătură cu această experiență doar câteva luni mai târziu. Am ales ca și destinație orașul Bruxelles, considerând că acesta reprezintă alegerea optimă pentru un student pasionat de domeniul studiilor europene și curios să cunoască mai îndeaproape cadrul instituțional european.

Am pornit spre Belgia cu o mulțime de așteptări, dar cu și mai multe temeri, însă Bruxelles-ul m-a primit cum nu se poate mai bine: cu o vreme însorită (lucru despre care am aflat pe parcurs că este extrem de atipic), cu o universitate „liberă”, cu profesori convingși de faptul că spiritul critic și discuțiile libere au un loc important la baza formării noastre, cu un campus pestriț ce reunește deopotrivă clădiri vechi din cărămidă și clădiri moderne din sticlă dar și practicele corpuri gri și anoste din prefabricate, cu o bibliotecă ce nu pare niciodată suficient de încăpătoare în ciuda faptului că are 9 etaje și nu în ultimul rând cu o mulțime de studenți internaționali dornici să învețe, să descopere, să se distreze și să se bucure de tot ce are de oferit acest oraș cosmopolit.

Ca student Erasmus am avut o libertate destul de mare în a îmi alege cursurile, putând opta pentru cursuri în limba engleză sau franceză, pentru cursuri de perfecționare a limbilor străine și chiar pentru cursuri din cadrul altor facultăți. Însă beneficiile statutului Erasmus s-au oprit aici, întrucât odată cu începerea semestrului au început și proiectele, prezentările și dezbaterile iar standardele ce trebuiau atinse erau destul de ridicate.

Dar să fii student la științe politice în *capitala* UE oferă foarte multe oportunități de învățare și în afara amfiteatrului iar posibilitățile de a interacționa direct cu mediul instituțional european sunt mult mai ridicate. În acest context am realizat că există o adevărată „cultură” a internshipurilor în rândul studenților, în particular al celor care aspiră la o carieră în așa-numita *Eurobubble* iar gradul de implicare în numeroasele ONG-uri este de asemenea crescut.

Dorind să profit cât mai mult de perioada petrecută în Bruxelles, am ales să alătur pregătirii academice și o experiență practică. Astfel, timp de 2 luni am fost stagiar în cadrul Reprezentanței Permanente a României pe lângă Uniunea Europeană, instituție al cărei scop este acela de a promova și reprezenta interesele României la nivel european. Aceste 2 luni au reprezentat perioada cea mai intensă, dar și ce mai satisfăcătoare din ultimul an, având ocazia să particip la activitățile grupurilor de lucru din cadrul Consiliului Uniunii Europene, la reuniunile COREPER sau la activitățile Comisiilor Parlamentare din cadrul Parlamentului European și să am parte de o mulțime de lecții pe viu despre arta compromisului, negociere sau socio-constructivism în forma lor cea mai pură.

Însă experiența academică nu se poate compara cu experiența de a cunoaște oameni și de a îți face prieteni din toata lumea, pornind de la înghețata Finlanda și ajungând la însorita Cuba, trecând prin China, Nordul Africii și, desigur, prin aproape toate statele europene. Împreună cu ei am călătorit, am învățat, am sărbătorit și am explorat iar acum o mică parte din cultura, gastronomia, limba și obiceiurile lor se va întoarce cu mine acasă. De asemenea, am fost plăcut surprinsă de fiecare dată când, la aflarea faptului că vin din România, cineva mă întreba despre *Timișoara*, *Dracula*, *Bucharest*, *Ceaușescu*, *dragostea din tei* sau chiar despre *Mircea Rednic*, că doar suntem în Belgia și nimic nu merge mai bine cu berea belgiană decât un meci al lui Standard Liège.

Per total, aș defini perioada petrecută în Bruxelles ca fiind o ilustrare perfectă a conceptului de unitate în diversitate. Am venit aici animată de dorința de cunoaștere și autodepășire și voi pleca cu o și mai mare *sete* de a descoperi locuri, culturi, oameni și idei noi pentru că, după cum ne place mereu să spunem, *once Erasmus, always Erasmus!*

